

MAREK PUZIO

Zdjęcie: Freepik

PRAWDA O EDUKACJI SEKSUALNEJ

O CZYM **NIE** POWIEDZĄ
EDUKATORZY SEKSUALNI?

#7 PREKURSORY PERMISYWNEJ
EDUKACJI SEKSUALNEJ

WWW.ORDOIURIS.PL

MAREK PUZIO

**PREKURSORY PERMISYWNEJ
EDUKACJI SEKSUALNEJ**

WARSZAWA 2024

WPROWADZENIE

Po analizie założeń permisywnej edukacji seksualnej oraz prześledzeniu sposobów ich wdrażania warto zastanowić się, skąd wzięty się tezy głoszone przez współczesnych edukatorów seksualnych. Należy bowiem zauważyć, że tak zwana edukacja seksualna nie jest zjawiskiem właściwym wyłącznie dla czasów współczesnych. Już na przełomie XIX i XX w., wraz z rozwojem ruchów feministycznych, przemianami obyczajowo-kulturowymi, a także powstaniem w XIX w. nowej dziedziny w nauce – seksuologii, podejmowano inicjatywy mające na celu rozpowszechnianie wiedzy m.in. w zakresie antykoncepcji oraz zapobiegania przenoszeniu chorób drogą płciową. Poszukiwaniu nowych metod zapobiegania ciąży i aborcji sprzyjała dodatkowo ideologia eugeniczna.

PREKURSORZY

Aleksandra Kołłontaj

Wśród prekursorów głównych obszarów zainteresowania współczesnej permisywnej edukacji seksualnej (dalej: PES), których tezy i postulaty stały się z czasem przedmiotem nauczania w szkołach w ramach PES, w pierwszej kolejności wyróżnić możemy **Aleksandrę Kołłontaj (1872–1952)** – **należącą do partii bolszewickiej, bliską współpracownicę Lenina**. O jej wysokiej pozycji świadczy fakt, że w 1917 r., po rewolucji październikowej, została ustanowiona komisarzem ludowym opieki społecznej, stając się tym samym pierwszą kobietą na świecie pełniącą funkcję ministra. Według Kołłontaj tylko tzw. **seks bez zobowiązań** był w stanie wpoić kobietom nawyk chronienia swojej osobowości w społeczeństwie zdominowanym przez mężczyzn. Za **dozwolone** uznawała wszelkie postaci związków seksualnych, w tym **homoseksualne**. Była organizatorką licznych konferencji i spotkań komunistek z całej Europy¹.

WEDŁUG KOŁŁONTAJ TYLKO TZW. SEKS BEZ ZOBOWIĄZAŃ BYŁ
W STANIE WPOIĆ KBIETOM NAWYK CHRONIENIA SVOJEJ OSOBOWOŚCI
W SPOŁECZEŃSTWIE ZDOMINOWANYM PRZEZ MĘŻCZYZN.

Margaret Sanger

Po drugiej stronie Atlantyku podobne poglądy głosiła **Margaret Sanger (1879–1966)** – amerykańska aktywistka feministyczna, **propagatorka antykoncepcji, aborcji eugenicznej i sterylizacji osób „nieprzystosowanych”**². W 1912 r. na łamach socjalistycznego dziennika „New York Call” zaczęła publikować **felietony na temat edukacji seksualnej** zatytułowane: *Co każda dziewczyna powinna wiedzieć*³. W 1914 r. w miesięczniku „The Woman Rebel” pisała, że **małżeństwo to zdege-**

1 J. Ratuszniak, Aleksandra Kołłontaj – komunistyczna apostołka wolnej miłości, <https://histmag.org/Aleksandra-Kollontaj-komunistyczna-apostolka-wolnej-milosci-5346>, dostęp: 5 stycznia 2024 r.

2 U. Dudziak, Uznawanie czy modyfikowanie ludzkiej płciowości, „Kwartalnik Naukowy Fides et Ratio” 2017, t. 29 nr 1, s. 27.

3 Wikipedia.org, Margaret Sanger, https://pl.wikipedia.org/wiki/Margaret_Sanger, dostęp: 5 stycznia 2024 r.

nerowana instytucja, a czystość seksualna to obsceniczna pruderia⁴. Sanger postrzegała macierzyństwo jako „niewolnictwo reprodukcji”, od którego pragnęła uwolnić kobiety⁵. Głosiła, że „kobieta jest upośledzona przez to, że jest żoną i matką. Trzeba uwolnić kobietę od tego haraczu, od tej pańszczyzny, jaką jest ciąża, rodzenie dzieci, zajmowanie się dziećmi”⁶ [wyr. autora]. Była współzałożycielką organizacji American Birth Control League przekształconą następnie w, istniejącą do dziś, Planned Parenthood Federation of America, będącą założycielem International Planned Parenthood Federation⁷.

MAŁŻEŃSTWO TO „ZDEGENEROWANA INSTYTUCJA”,
A CZYSTOŚĆ SEKSUALNA – „OBSCENICZNA PRUDERIA”.

MARGARET SANGER, *THE WOMAN REBEL*, 1914.

Fryderyk Engels

Poglądy Sanger wpisują się w myśl współtwórcy marksizmu Fryderyka Engelsa (1820–1895), który w jednym ze swoich najważniejszych dzieł pt. *Pochodzenie rodziny, własności prywatnej i państwa* z 1884 r. pisał: „W historii za pierwszorzędny antagonizm należy uznać antagonizm między mężczyzną i kobietą w monogamicznym małżeństwie, a za pierwszorzędny ucisk – ucisk kobiety przez mężczyznę”⁸ [wyr. autora].

4 M. Walaszczyk, *Seks a płęć. Ideologia gender. Założenia i praktyka*, w: symposium UKSW „Dylematy dotyczące ludzkiej płodności”, Warszawa 16 listopada 2013, cyt. za: U. Dudziak, dz. cyt., s. 28.

5 H. Góral, *Rewolucja w pojmowaniu tożsamości mężczyzny i kobiet: teoria płci kulturowej (gender theory)*, „Studia Płockie” 2010, t. 38 <https://depot.ceon.pl/handle/123456789/2194>, dostęp: 5 stycznia 2024 r., s. 226.

6 W. Sienkiewicz, *Gender – zarys genezy i rozwoju* [w:] *Medyczne, bioetyczne, psychologiczne i prawne aspekty tożsamości płci*, red. W. Sienkiewicz, R. Grabowski, Bydgoszcz 2014, s. 13, https://www.wnoz.cm.umk.pl/panel/wp-content/uploads/2014_Medyczne_bioetyczne_psychosocjologiczne_i_prawne_aspekty.pdf, dostęp: 9 stycznia 2024 r., s. 13

7 Wikipedia.org, Planned Parenthood, https://pl.wikipedia.org/wiki/Planned_Parenthood, dostęp: 5 stycznia 2024 r.

8 W. Sienkiewicz, dz. cyt., s. 11.

Shulamith Firestone⁹

Powyższą myśl Engelsa rozwinęła później inna amerykańska feministka, **Shulamith Firestone** (1945–2012). W książce *Dialektyka płci* z 1970 r. pisze: „I tak jak ostatecznym celem rewolucji socjalistycznej było nie tylko usunięcie przywilejów klas ekonomicznych, lecz także wyeliminowanie samego podziału na klasy ekonomiczne, podobnie celem rewolucji feministycznej nie może być jedynie, jak zakładano w pierwszym ruchu feministycznym, **usunięcie** męskich przywilejów, lecz również **samego rozróżnienia płci** [...]. Różnice genitalne między ludźmi nie miałyby już żadnego znaczenia kulturowego. **Reprodukcja gatunku, której ciężar spoczywa na jednej płci, a korzyści rozkładają się na obydwie, zostałyby zastąpione jakąś formą reprodukcji sztucznej**”¹⁰ [wyr. autora].

„CELEM REWOLUCJI FEMINISTYCZNEJ NIE MOŻE BYĆ JEDYNIĘ, JAK
ZAKŁADANO W PIERWSZYM RUCHU FEMINISTYCZNYM, USUNIĘCIE MĘSKICH
PRYWILEJÓW, LECZ RÓWNIEŻ SAMEGO ROZRÓŻNIENIA PŁCI”

SHULAMITH FIRESTONE, AMERYKAŃSKA FEMINISTKA, AUTORKA KSIĄŻKI PT. *DIALEKTYKA PŁCI*.

Simone de Beauvoir¹¹

Znaczący wkład w rozwój teorii *gender*, której założenia stanowią nieodłączny element permytywnej edukacji seksualnej, wniosła francuska feministka **Simone de Beauvoir** (1908–1986). W wydanej w 1949 r. książce *Druga płeć* przekonuje, że „**tw. kobiecość to jedynie kulturowa konstrukcja** [wyr. autora]. «Jaka będzie kobieta, zależy od niej samej: jeżeli podda się tradycji i religii i będzie pasywna, to utożsami się ze stereotypem społecznym, stając się żoną i matką, a jeżeli zdobędzie się na aktywizm i odwagę, to ma szansę prawdziwego wyzwolenia,

9 Zdjęcie obok: Shulamith Firestone, autor zdj.: Michael Hardy, circa 1970, źródło: https://en.wikipedia.org/wiki/Shulamith_Firestone#/media/File:Shulamith_Firestone.jpg, dostęp: 9 stycznia 2024 r.

10 W. Sienkiewicz, dz. cyt., s. 12.

11 Zdjęcie obok: Simone de Beauvoir, autor zdj.: Getty Images, źródło: <https://www.vogue.pl/a/simone-de-beauvoir-papiezca-egzystencjalizmu>, dostęp: 9 stycznia 2024 r.

posiadania siebie oraz wpływania na swoje przeznaczenie. [...] Nadszedł czas zerwania kajdan patriarchalnego ucisku, wyzwolenia się z niewoli macierzyństwa, realizowania się w pracy zawodowej i oddawania się wolnemu seksowi»¹².

„NADSZEDŁ CZAS ZERWANIA KAJDAN PATRIARCHALNEGO UCISKU,
WYZWOLENIA SIĘ Z NIEWOLI MACIERZYŃSTWA, REALIZOWANIA SIĘ
W PRACY ZAWODOWEJ I ODDAWANIA SIĘ WOLNEMU SEKSOWI”

SIMONE DE BEAUVOIR, JEDNA Z PIONIEREK TEORII GENDER ORAZ ZAŁOŻEŃ OBECNYCH DZIŚ W PERMISYWNEJ EDUKACJI SEKSUALNEJ.

Beauvoir przedstawia macierzyństwo „jako coś nienaturalnego, wręcz dziwnego, a instynkt macierzyński jako nieistniejący”¹³. W *Drugiej płci* czytamy: „Nie możemy pozwolić żadnej kobiecie pozostać w domu, aby opiekować się swoimi dziećmi. Społeczeństwo powinno być zupełnie inne. Kobiety nie powinny mieć tej opcji, ponieważ jeżeli ta opcja istnieje, zbyt wiele kobiet ją wybierze”¹⁴.

„NIE MOŻEMY POZWOLIĆ ŻADNEJ KOBIECIE POZOSTAĆ W DOMU, ABY
OPIEKOWAĆ SIĘ SWOIMI DZIEĆMI. SPOŁECZEŃSTWO POWINNO BYĆ
ZUPEŁNIE INNE. KOBIETY NIE POWINNY MIEĆ TEJ OPCJI, PONIEWAŻ
JEŻELI TA OPCJA ISTNIEJE, ZBYT WIELE KOBIEĆ JĄ WYBIERZE”

SIMONE DE BEAUVOIR, *DRUGA PŁEĆ* (1949).

12 W. Sienkiewicz, dz. cyt., s. 14.

13 Tamże.

14 Tamże.

Judith Butler¹⁵

Tematyka „płci kulturowej” i biologicznej jest także centralnym punktem zainteresowań znanej amerykańskiej feministki – **Judith Butler** (ur. 1956 r.). Stworzyła ona teorię *queer* (ang. *queer* – odmieniec), znoszącej **wszelkie ograniczenia norm seksualnych, biologicznych, społecznych i moralnych, promując „nienormalne tożsamości i zachowania seksualne”**. Butler jest autorką opublikowanej w 1990 r. książki *Uwikłani w płęć. Feminizm i polityka tożsamości*. Autorka obok płci biologicznej wyróżnia tzw. płęć kulturową, która wcale nie wynika z płci biologicznej. Twierdzi też, że w wymiarze kulturowym nie istnieją tylko dwie płcie: „nawet jeżeli wydaje się, że biologiczne płcie niewątpliwie charakteryzują się binarnością poprzez swoją morfologię i budowę, [...] to nie ma powodu sądzić, że są tylko dwie płcie kulturowe”. Według Butler płęć społeczno-kulturową tworzy „performatywność”, tj. jej nieustanne powtarzanie i odgrywanie. Jeśli chłopiec nauczy się odgrywać rolę dziewczynki, zostanie kobietą¹⁶.

**WEDŁUG BUTLER PŁĘĆ SPOŁECZNO-KULTUROWĄ TWORZY
NIEUSTANNE POWTARZANIE I ODGRYWANIE. JEŚLI CHŁOPIEC NAUCZY
SIĘ ODGRYWAĆ ROLĘ DZIEWCZYNKI, ZOSTANIE KOBIETĄ.**

Warto nadmienić, że *Uwikłani w płęć. Feminizm i polityka tożsamości* autorstwa J. Butler została wydana przez Wydawnictwo Krytyki Politycznej w ramach serii *Idee*. Głównym celem tejże serii jest „systematyczna budowa intelektualnej bazy dla ruchów lewicowych oraz aktywne włączanie w polskie debaty publiczne nowych dyskursów krytycznych. **Chodzi o radykalną zmianę języka publicznego, a co za tym idzie sposobów myślenia o najistotniejszych kwestiach współczesności** [wyr. autora]”¹⁷.

15 Zdjęcie obok: Judith Butler, © [Wirestock](#) | Dreamstime.com, ID 262164072.

16 W. Sienkiewicz, dz. cyt., s. 14–15.

17 Zob. Virtualo.pl, *W obronie lewicowego populizmu* – ebook, <https://virtualo.pl/ebook/w-obronie-lewicowego-populizmu-i299353/>, dostęp: 5 stycznia 2024 r.

Herbert Marcuse¹⁸

Rozluźnienie norm moralnych w dziedzinie aktywności seksualnej (a raczej postulat ich wyrugowania) to także zasługa **Herberta Marcusego** (1898–1979), niemiecko-amerykańskiego marksisty, przedstawiciela szkoły frankfurckiej¹⁹. Upatrywał on przyczyny autorytarnego charakteru i represyjnych stosunków panowania jednych ludzi na drugimi w tłumieniu „erosa”²⁰, co spotykało się z nadzieją i zrozumieniem po niedawnych doświadczeniach II wojny światowej. W książce *Eros i cywilizacja* twierdził on, że „dopiero urzeczywistnienie i wydobywanie erotycznej natury człowieka [...] da ludzkości prawdziwe wyzwolenie”²¹. Dążąc do rewolucyjnego przewrotu wartości, ukazywał hedonistyczne podejście do życia, nastawienie na przyjemność „tu i teraz”, jako czyn rewolucyjny. Tych, którzy nie podzielali prezentowanej wizji nowej rzeczywistości, przedstawiano jako reakcjonistów, zgniłych liberałów czy wręcz faszystów²².

Alfred Kinsey

Mówiąc o prekursorach współczesnych założeń permissywnej edukacji seksualnej, nie sposób nie wspomnieć o **Alfredzie Kinseyu** (1894–1956). Choć był on wykwalifikowanym entomologiem²³, dziś uchodzi za ojca seksuologii²⁴. Efekty prowadzonych przez niego badań widoczne są zwłaszcza w tych postulatach i założeniach permissywnej edukacji seksualnej, zgodnie z którymi człowiek już od urodzenia jest „istotą seksualną”, a dzieci mają prawo do korzystania ze swojej seksualności oraz czerpania z niej przyjemności (zob. m.in. Standardy WHO i BZgA – zalecenia względem dzieci w przedziale wiekowym 0–4 lat²⁵).

18 Zdjęcie obok: Herbert Marcuse, CC BY-SA 3.0, Copyright holder: Marcuse family, reresented by Harold Marcuse – <http://www.marcuse.org/herbert/booksabout.htm>.

19 Wikipedia.org, Herbert Marcuse, https://pl.wikipedia.org/wiki/Herbert_Marcuse, dostęp: 8 stycznia 2024 r.

20 G. Kuby, *Globalna rewolucja seksualna*, tłum. D. Jankowska, J. Serafin, Kraków 2013, s. 59.

21 A. Szczepańska, Herbert Marcuse. Lewicowa tolerancja, czyli precz z prawicą, <https://historia.dorzeczy.pl/194171/herbert-marcuse-tolerancja-represywna-szkola-frankfurcka.html>, dostęp: 8 stycznia 2024 r.

22 G. Kuby, dz. cyt., s. 59.

23 Entomologia – nauka o owadach, zob. hasło: entomologia, Słownik języka polskiego PWN, <https://sjp.pwn.pl/szukaj/entomologia.html>, dostęp: 28 września 2023 r.).

24 G. Kuby, dz. cyt., s. 49.

25 Biuro Regionalne Światowej Organizacji Zdrowia dla Europy i Federalne Biuro ds. Edukacji Zdrowotnej w Kolonii (BZgA), *Standardy edukacji seksualnej w Europie*, 2010, https://www.bzga-whocc.de/fileadmin/user_upload/Dokumente/BZgA_Standards_Polish.pdf, dostęp: 5 stycznia 2024 r., s. 38.

Otóż Kinsey w swoim raporcie przedstawiającym zachowania seksualne kobiet i mężczyzn, w tabeli nr 34, zawarł informacje o zdolności do **doświadczenia orgazmów (oraz ich częstotliwości) przez niemowlęta i małe dzieci**. Według „badań” czteroletnie dziecko może doświadczyć 26 orgazmów w czasie 24 godzin, dwuletnie – 7 orgazmów w czasie 9 minut, zaś jedenastomiesięczne... 14 orgazmów w ciągu 38 minut (!). Nie trudno się domyślać, w jaki sposób zostały uzyskane powyższe wyniki, a mianowicie – w wyniku kryminalnych nadużyć seksualnych na najmłodszych dzieciach, co zostało ujawnione przez Judith Reisman²⁶.

Helmut Kentler

Wśród szczególnie zasłużonych w walce o „prawo” dzieci do doświadczenia przyjemności seksualnej (także w kontaktach z dorosłymi), wymienić należy **Helmuta Kentlera** (1928–2008), profesora uniwersytetu w Hanowerze w latach 1976–1996, pedagoga, psychologa, eksperta i biegłego sądowego, zadeklarowanego homoseksualistę. Jest on autorem książki *Wychowanie seksualne* (*Sexualerziehung*) z 1970 r., w której sformułował następujące **cele pedagogiki seksualnej**:

- „**onanizowanie się** od najmłodszych lat, ponieważ «zdrowe małe dziecko» ma potrzebę onanizmu²⁷;
- łagodzenie tabu **kazirodztwa** między rodzicami i dziećmi;
- popieranie zabaw seksualnych w **przedszkolu** i w wieku szkolnym, aby ułatwić doświadczenie stosunku płciowego;
- stosunki płciowe od momentu osiągnięcia dojrzałości płciowej;
- przekazywanie przez szkołę wiedzy o metodach antykoncepcji²⁸ [wyr. autora].

Głośnym echem odbił się tzw. eksperyment Kentlera. W ramach trwającego trzy dekady procederu wspieranego przez urzędników w Berlinie, zgodnie z zaleceniami Kentlera, oddawano dzieci z domów dziecka pod opiekę osobom podejrzanym lub skazanym za czyny o charakterze

26 G. Kuby, dz. cyt., s. 51.

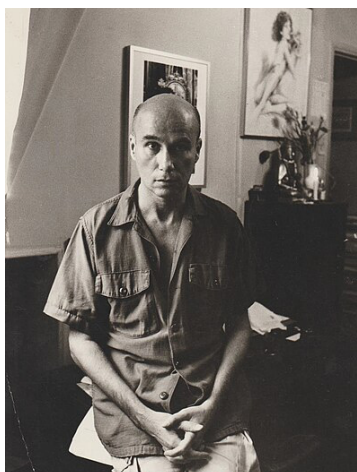
27 Zob. też: Biuro Regionalne Światowej Organizacji Zdrowia dla Europy i Federalne Biuro ds. Edukacji Zdrowotnej w Kolonii (BZgA), *Standardy...*, s. 38.

28 G. Kuby, dz. cyt., s. 304–305.

pedofilskim²⁹. Kentler był zdania, że „szczególnie ciężkie przypadki wychowawcze, jak np. dzieci bezdomne i wyjątkowo nieprzystosowane społecznie, potrzebowały bliskości fizycznej dla uzyskania równowagi psychicznej umożliwiającej im funkcjonowanie w społeczeństwie”³⁰ oraz że „stosunki pederastyczne mogą bardzo pozytywnie wpływać na rozwój osobowości chłopca, głównie wtedy, gdy pederasta jest jego prawdziwym mentorem”³¹ (!). Młodzi ludzie byli maltretowani i wykorzystywani seksualnie, również przez samego Kentlera, co potwierdziła mieszkająca u niego osoba. Dziś trudno oszacować ilość ofiar procederu trwającego do początku lat dwutysięcznych. Niemiecki dziennik „Tagesspiegel” wskazuje, że w chwili swojej śmierci (w 2008 r.) Kentler nadal był uważany za wybitnego naukowca³².

PROWADZĄC BADANIA NAD SEKSUALNOŚCIĄ, NIEKTÓRZY
„NAUKOWCY” SKŁONNI BYLI DOPUSZCZAĆ SIĘ WZGLĘDEM DZIECI,
W TYM NIEMOWLĄT, KRYMINALNYCH NADUŻYĆ SEKSUALNYCH.

SKUTKI ROZLUŻNIENIA NORM

Rozluźnienie norm odnoszących się do sfery seksualnej, propagowanie wolnej miłości ograniczonej tak naprawdę jedynie tym, czego „nie życzy sobie mój partner lub partnerka”, przedstawianie praw seksualnych jako praw człowieka przysługujących każdemu miało swoje daleko idące konsekwencje. Mianowicie sprzyjało postulatowi obniżenia granicy wieku legalnej inicjacji seksualnej oraz legalizacji pedofilii.

Francuski pisarz, **Gabriel Matzneff**³³ (ur. 1936 r.), w wydanym w 1974 r. eseju *Les moins de seize ans (Poniżej 16 lat)*, przedstawia inicjację seksualną „młodych przez starych” (a więc czyni pe-

29 Zob. P. Sobański, B. Kmiecik, „Eksperyment Kentlera” z perspektywy prawno-historycznych analiz i refleksji, „Dziecko Krzywdzone. Teoria, badania, praktyka” 2021, t. 20, nr 1, <https://publicum.umed.lodz.pl/info.seam?id=AMLad3a69a9e1bf4ab18f12af50237cb386>, dostęp: 5 stycznia 2024 r., s. 113 oraz: Dw.com, Systemowa ochrona pedofilów. Nowy raport ws. Kentlera, <https://www.dw.com/pl/systemowa-ochrona-pedofil%C3%B3w-nowy-raport-w-sprawie-kentlera/a-64155126>, dostęp: 5 stycznia 2024 r.

30 P. Jendroszczyk, Eksperyment Kentlera. Jak w Niemczech przekazywano dzieci pedofilom, <https://www.rp.pl/spoleczenstwo/art654161-eksperyment-kentlera-jak-w-niemczech-przekazywano-dzieci-pedofilom>, aktualizacja: 26 czerwca 2020 r., dostęp: 5 stycznia 2024 r.

31 L. Jäger, *Unter Humanisten*, „Frankfurter Allgemeine Zeitung”, 20 marca 2010, cyt. za: G. Kuby, dz. cyt., s. 304.

32 Pap.pl, Szajka pedofilska działała w Niemczech od 30 lat. Ofiarami były bezdomne dzieci, <https://www.pap.pl/aktualnosci/news%2C1512390%2Cszejka-pedofilska-dzialala-w-niemczech-od-30-lat-ofiarami-byly-bezdomne>, dostęp: 5 stycznia 2024 r.

33 Obok grafika przedstawiającego portret Gabriela Matzneffa autorstwa Florence Kirastinnicos, Paryż, CC BY-SA 4.0 DEED.

dofilskie) jako wartościową i społecznie pożądaną. W pamiętniku z 1985 r. relacjonuje, jak na Filipinach regularnie uprawiał seks z nieletnimi chłopcami³⁴. W marcu 1990 r. we francuskim programie rozrywkowym – *Apostrophes*, Matzneff został żartobliwie nazwany przez prowadzącego „profesorem edukacji seksualnej” oraz „kolekcjonerem gimnazjalistek”. Kiedy jedna z dyskutantek wyraziła zdziwienie, że pod koniec XX w. Matzneff może publikować takie rzeczy i nie siedzieć w więzieniu, ten odpowiedział: „*Madame*, proszę nie być agresywną. [...] te dziewczynki mają szczęście, że trafiają na wykształconego mężczyznę, który uczyni je bardzo szczęśliwymi. [...] Zabraniam pani oceniać literaturę pod względem moralnym”³⁵. Pomimo że w swej twórczości i publicznych wypowiedziach Matzneff nie krył swoich propedofilskich poglądów i zapędów, w 1995 r. został uhonorowany Orderem Sztuki i Literatury, zaś w 2013 r. prestiżową, francuską nagrodą literacką – Nagrodą im. Renaudota.

Dopiero po publikacji w 2020 r. książki Vanessy Springory *Le Consentement*, w której autorka opisuje własne kontakty seksualne jako 14-letniej dziewczyny z 50-letnim wówczas Matzneffem, prokuratura francuska wszczęła śledztwo przeciwko Matzneffowi.

Matzneff w swoich poglądach nie był odosobniony. Dnia 26 stycznia 1977 r. francuski dziennik „Le Monde” opublikował **manifest w sprawie „seksualnego wyzwolenia dzieci”**. Zaproponowano w nim obniżenie wieku dozwolonej inicjacji seksualnej do 12 lat. Pod manifestem podpisali się m.in. poeta Louis Aragon, semiolog Roland Barthes, marksistowski filozof Louis Althusser, psychoanalizyści Gilles Deleuze i Felix Guattari, założyciel fundacji „Lekarzy bez Granic” Bernard Kouchner, przyszły minister kultury Jack Lang, czołowy przedstawiciel francuskiego egzystencjalizmu Jean-Paul Sartre i jego towarzyszka życia, wspomniana już wcześniej, Simone de Beauvoir³⁶.

W kontekście powyższych uwag, a także akcentowanej w modelu permisywnej edukacji seksualnej otwartości na różnorodność oraz nauczania od najmłodszych lat o istnieniu różnych, tak samo „naturalnych” orientacji seksualnych, warto przytoczyć szokujący manifest, jaki w 1995 r. znalazł się w homoseksualnym magazynie „Guide”: „Jesteśmy dumni, że ruch gejowski jako jeden z nielicznych zdobył się na odwagę powiedzenia głośno, że dzieci są naturalnie seksualne i zasługują na prawo seksualnej ekspresji z kimkolwiek, kogo wybiorą. [...] Zamiast bać się przy-

34 Ksiazki.wp.pl, Oskarżony o pedofilię wydaje książkę, odrzuciło go każde wydawnictwo, <https://ksiazki.wp.pl/oskarzony-o-pedofilie-wydaje-ksiazke-kosztam-amatora-6607610315029248a>, dostęp: 5 stycznia 2024 r.

35 P. Rosół, *Francuzi w poszukiwaniu kłopotliwego czasu przyzwolenia*. Literatura | Pedofilia | Rewolucja [w:] *Ta straszna Francja*, „Czas Kultury” 2021, nr 3 (210), , https://czaskultury.pl/wp-content/uploads/2021/10/149-157_PSRosol_FrancuziWPozukiwainu-KłopotliwegoCzasuPrzyzwolenia_CzasKultury_3_2021.pdf, dostęp: 5 stycznia 2024 r., s. 153.

36 Rp.pl, Plus Minus, Łzy podstarzałej Lolity, <https://www.rp.pl/plus-minus/art5270751-lzy-podstarzalej-lolity>, dostęp: 5 stycznia 2024 r.

klejenia etykiety pedofila, powinniśmy dumnie przyznawać, że seks jest dobry, włączając w to dziecięcą seksualność. [...] Musimy to robić dla dobra samych dzieci”³⁷.

Być może dla wielu będzie zaskoczeniem, że do dziś swą działalność prowadzi Północnoamerykańskie Stowarzyszenie Miłości Mężczyzn/Chłopców (North American Man/Boy Love Association – NAMBLA) postulujące **legalizację zachowań pedofilnych (!)**. Na stronie internetowej stowarzyszenia znajduje się artykuł, którego autor ubolewa nad utożsamianiem pedofilii z zaburzeniem. Możemy w nim przeczytać:

- „NAMBLA wzywa do wzmocnienia pozycji młodzieży we wszystkich obszarach, nie tylko seksualnym. Wspieramy większe możliwości ekonomiczne, polityczne i społeczne dla młodych ludzi i potępiamy szerzący się ageizm, który segreguje i izoluje ich w strachu i nieufności. Wierzymy, że uczucia seksualne są pozytywną siłą życiową. Popieramy prawa młodzieży i dorosłych do wyboru partnerów, z którymi chcą dzielić i cieszyć się swoim ciałem”³⁸.
- „Jak nigdy dotąd nasze społeczeństwo zaczyna dostrzegać wartość i bogactwo ludzkiej różnorodności. Zróżnicowana natura naszego człowieczeństwa przejawia się w emocjonalnym, duchowym i fizycznym przyciąganiu między ludźmi. Pociągi między mężczyznami i chłopcami można znaleźć w każdym społeczeństwie, przekraczając granice rasy, wieku, temperamentu i zawodu. [...] Większość relacji mężczyzna–chłopiec opiera się na wzajemnym szacunku i przywiązaniu i jest bardzo pożądana przez oboje partnerów. **Takie związki nikomu nie szkodzą, a często niosą ze sobą wiele korzyści zarówno dla mężczyzny, jak i dla chłopca.** Zarówno **miłośnicy chłopców**, jak i chłopcy odpowiadają na potrzeby tych, których kochają – potrzeby uczucia, zrozumienia. To, kim jesteśmy, najlepiej chyba można zrozumieć z relacji dr. Johna Moneya **o dwóch chłopcach, którzy opowiadają o tym, jak postrzegają swoich dorosłych kochanków**” [wyr. autora]³⁹.

Co ciekawe, stowarzyszenie NABLA do 1994 r. było członkiem Międzynarodowego Stowarzyszenia Lesbijek, Gejów, Biseksualistów, Transseksualistów i Interseksualistów (ILGA), które w 1993 r. uzyskało status doradcy w Radzie Gospodarczej i Społecznej ONZ. Rok później, pod wpływem nacisków ze strony opinii publicznej, ILGA wydalila NAMBLĘ ze swoich struktur. Nie zapobiegło to jednak cofnięciu jej specjalnego statusu konsultacyjnego przez ONZ we wrześniu 1994 r. Status ten ILGA odzyskała jednak w 2006 r.⁴⁰

37 B. Wieczorek, *Homoseksualizm. Przegląd światowych analiz i badań. Przyczyny, objawy, terapia, aspekty społeczne*, Warszawa 2017, s. 173.

38 NAMBLA, WHO WE ARE, <https://www.nambla.org/welcome.html>, dostęp: 5 stycznia 2024 r. [tłum. własne].

39 NAMBLA, WHAT IS MAN/BOY LOVE?, <https://www.nambla.org/whatis.html>, dostęp: 5 stycznia 2024 r. [tłum. własne].

40 Zob. Wikipedia.org, *International Lesbian, Gay, Bisexual, Trans and Intersex Association*, https://en.wikipedia.org/wiki/North_American_Man/Boy_Love_Association, dostęp: 5 stycznia 2024 r.

RÓWNIEŻ DZIŚ DZIAŁALNOŚĆ PROWADZĄ TAKIE STOWARZYSZENIA ORAZ OSOBY ZNANE PUBLICZNIE, KTÓRE NIE WIDZĄ NICZEGO ZŁEGO W PODEJMOWANIU AKTYWNOŚCI SEKSUALNEJ POMIĘDZY DOROSŁYMI A DZIEĆMI ORAZ OPOWIADAJĄ SIĘ ZA LEGALIZACJĄ ZACHOWAŃ PEDOFILNYCH.

Zdjęcie: Freepik

ZAKOŃCZENIE

Poszczególne elementy programowe permisywnej edukacji seksualnej w znacznej mierze są zbieżne z założeniami teorii *gender* oraz postulatami właściwymi radykalnemu ruchowi feministycznemu. Upatrywanie nierówności kobiet i mężczyzn w macierzyństwie i małżeństwie, czemu ma zaradzić m.in. oddanie się „wolnemu seksowi”, korelują z ukazywaniem, w ramach permisywnej edukacji seksualnej, współżycia seksualnego w oderwaniu od jego funkcji prokreacyjnej, a także z promocją środków antykoncepcyjnych i aborcji.

Poglądy głoszone przez Shulamith Firestone, Simone de Beauvoir czy Judith Butler znajdują odzwierciedlenie w „Międzynarodowych wytycznych technicznych dotyczących edukacji seksualnej” z 2018 r., w których postuluje się, aby dzieci w wieku 5–8 lat potrafiły zdefiniować płeć społeczno-kulturową (*gender*) i płeć biologiczną oraz opisać, czym się różnią, a ponadto, aby miały wiedzę o istnieniu różnych źródeł informacji na ten temat i potrafiły te źródła zidentyfikować.

kować⁴¹. Owo informowanie o „różnych źródłach” może zaś oznaczać np. podawanie linków do stron internetowych organizacji podejmujących tematykę permissywnej edukacji seksualnej oraz promujących postulaty aktywistów ruchu LGBT.

Podobnie w „Standardach edukacji seksualnej w Europie” z 2010 r., opracowanych przez Biuro Regionalne Światowej Organizacji Zdrowia dla Europy i Federalne Biuro ds. Edukacji Zdrowotnej w Kolonii (BZgA), w zaleceniach względem dzieci w wieku 0–4 lata czytamy o ich „prawie do badania tożsamości płciowych”⁴².

DZIŚ ZALECA SIĘ, ABY DZIECI W WIEKU 5–8 LAT ROZRÓŻNIAŁY PŁEĆ BIOLOGICZNĄ I SPOŁECZNO-KULTUROWĄ ORAZ ZNAŁY RÓŻNE ŹRÓDŁA INFORMACJI NA TEN TEMAT, NIE WYŁĄCZAJĄC PORTALI ORGANIZACJI POZARZĄDOWYCH, POŚWIĘCONYCH PERMISYWNEJ EDUKACJI SEKSUALNEJ ORAZ PROMOCJI POSTULATÓW AKTYWISTÓW RUCHU LGBT.

Dywagacje genderystów na temat pierwszorzędnej roli tzw. płci społeczno-kulturowej obecne są w oficjalnych dokumentach, rezolucjach, komunikatach, a nawet aktach prawnych międzynarodowych organizacji takich jak WHO, UNESCO i innych agend ONZ, Unii Europejskiej czy Rady Europy. Dobitnymi tego przykładami są chociażby rezolucja Zgromadzenia Ogólnego ONZ z dnia 25 września 2015 r. – „Przekształcamy nasz świat: Agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030” czy opracowana przez Radę Europy – „Konwencja o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej” (tzw. konwencja stambulska).

Można zatem stwierdzić, że permissywna edukacja seksualna jest elementem rewolucji społeczno-kulturowej zmierzającej do obalenia dotychczasowego porządku w dziedzinie wychowania, moralności, systemu prawnego oraz zakwestionowania i zatarcia granic najbardziej, zdawałoby się, oczywistych pojęć takich jak: ‘małżeństwo’, ‘rodzina’, ‘kobieta’, ‘mężczyzna’ oraz ‘płeć’.

41 United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO) et al., *International technical guidance on sexuality education. An evidence-informed approach* (Międzynarodowe wytyczne techniczne dotyczące edukacji seksualnej. Podejście oparte na dowodach), 2018, <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000260770>, dostęp: 4 stycznia 2024 r., s. 50.

42 Biuro Regionalne Światowej Organizacji Zdrowia dla Europy i Federalne Biuro ds. Edukacji Zdrowotnej w Kolonii (BZgA), *Standardy...*, s. 39.

PERMISYWNA EDUKACJA SEKSUALNA JEST ELEMENTEM REWOLUCJI SPOŁECZNO-KULTUROWEJ ZMIERZAJĄCEJ DO OBALENIA DOTYCHCZASOWEGO PORZĄDKU W DZIEDZINIE WYCHOWANIA, MORALNOŚCI, SYSTEMU PRAWNEGO ORAZ ZAKWESTIONOWANIA I ZATARCIA GRANIC NAJBARDZIEJ, ZDAWAŁOBY SIĘ, OCZYWISTYCH POJĘĆ TAKICH JAK: 'MAŁŻEŃSTWO', 'RODZINA', 'KOBIEȚA', 'MĘŻCZYZNA' ORAZ 'PŁEĆ'.

Zdjęcie: Adobe Stock

WSPARCIE DARCYŃCÓW

Instytut Ordo Iuris jest fundacją i zakres naszej aktywności jest ściśle uzależniony od funduszy, które pozyskamy na działalność statutową. Ceniąc sobie niezależność, nie korzystamy ze środków publicznych i grantów, których pozyskanie mogłoby ją ograniczać. Naszą działalność prowadzimy tylko dzięki hojności naszych Darczyńców, zwłaszcza tych, którzy wspierają nas regularnie co miesiąc w ramach Kręgu Przyjaciół (więcej na: www.przyjaciele.ordoiuris.pl)

RAZEM MOŻEMY REALNIE WPŁYWAĆ NA RZECZYWISTOŚĆ!

DAROWIZNĘ MOŻNA PRZEKAZAĆ NA KONTO

32 1160 2202 0000 0002 4778 1296

Fundacja Instytut na rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris
ul. Zielna 39, 00-108 Warszawa
oraz za pomocą przelewów internetowych
Tpay i PayPal (szczegóły na stronie www.ordoiuris.pl)

ordoiuris.pl

[/ordoiuris](https://www.facebook.com/ordoiuris)

[@Ordoluris](https://twitter.com/Ordoluris)

[/ordoiuris](https://www.youtube.com/ordoiuris)